

δέ πάντης χωρεῖ τὸ φαίδεισεως, καὶ ῥυθμός φαντός Κι-
νῆματος. ταῦτη παρέειθαι τὸν Θηλαιὸν Επαμινόν-
δαν Εἰλλας ἐπολλας ἐάγαθούς ἀνδρας. Καὶ ταῦ-
τα μέροι τοι κακά κακῶς.] παρέβιανδες ἐπειδὴ γκακα κα-
κῶς. ὅτι τὸ σωιόλον φοιτηθήσει χράματε τετό θε-
τορὸς τὰς πολιτείαν δεῖν ἀναφελέεις. δηποτείνεται ἐπορὸς
τοὺς πολιτευομένους πάλιν δέ τούτων. ή αἱ αἴματῶν
δύντων, τούχοντων ἀνθρώπων πολιτευομένων. καὶ δέ
τετο ῥάδίας χωροιώτων δὲ τὰς ἀδικίαν, ως τὸ παιδεῖ-

ας ικανῶν καθίστωσε, διποδίλωξεν καὶ ἀπελάσας τῆς φυ-
χῆς τοὺς πονηροὺς λογισμούς. οὐχὶ τὰ συγχέειαν ὃ τὰ
κακὰ κακῶσον καλῶς ἀλλὰ κακῶς διέσαδε. Τευ-
τί σε μόνον ἐβλήφειν.] ἦ γε ἀν ἀμείνων ἥδη μηδὲ τὰ
ἀρχεῖα πειραθεῖς τῷ χρεαμμάτῳ. Η δημιαρχία
γάρ.] ἡ τοῦ δημιαρχοῦ ἀρχὴ φυσιν, οὐκέτε τοῖς [Φοίσ
οὐδὲ τοῖς αἰξιολόγοις ἐχειστεῖται. Αλλὰ μὴ παρῆιται
μὴ ἔτειλόθησε, μὴ ἀπωσθῇ, μὴ δὲ τοῦ ζεπέμψῃ τοιεῦτον
καρφὸν τοῦτο πεισθεῖται.

Καὶ ποιεῖται πάσιν σαφῶς ἡ Ιεράθη.
Αλλ' ὅποταν μάρψῃ βυρσάμετθα ἀγκυλοχεί-
λης,

Γαμφιλῆστράκοντα κοάλεμον ἀμετοπότης,
Δὴ τὸτε Παφλαγίωνα μὲν δύσλυτης ἡ σκοε-
διάλυτη.

Κοιλιοπάληστ δὲ θεὸς μέγα κῦδο ὥπαιζει,
Αἴπεν μὴ πωλεῖν ἀλλαγῆς μᾶλλον ἐλωνταρι.
Αλ. Πῶς οὐδὲ τεχθὲ ἐμὲ ταῦτ' οἶσιν, αἰδίδει-

Δημοσ. Βιρσάγετ^Θ μήν δ Παφλαγίων ἔθ^Θ
οὐτού.

Αλ. Τί δ' αἴκινοχείλης ἔστιν. Δη. ἀυτό που
λέγεται.

Οὐτί αὐγύναμε ταῦς χεροῖν ἀρπάζων φέρει.
Αλ. Οἱ δράκων δὲ ωρές τι; Δη. τέτο ωρέφα-
νέστατον.

Οὐδέποτε γάρ εἴτε μάκεσθαι, αὐλαῖς τὸν αὖ μα-
κέσθη.

Εἴθ αματοποτης δέσιν ὁ, τ αλλας, χω δράκεν.
Τὸν ουδ δράκοντα φοις τὸν βιρσάμετον,
Ηδη κεστίσνη, ἀπε μὴ θαλφθῆ λόγοις.

Αλ. Τα μόνη λόγι αγκαλλεί με, θαυμάζω δέ
σπουδής

Τον σημερινούς τε επικαιρούς περιοχής.
Δη. Φανταλό^{τε} έργον, τωνθ' ἀπερ ποεῖς, πόει,
Ταφατή, καὶ χόρδεν ὄμεν τὰ σεάγματα
Αἴπαντε, τὸν σῆμον αἰεὶ πεσματίζει,

³ Nam veris & perspicuis ambagibus editum
est:

*Verum ubi rostro ales rapiet Coriarus unco,
Sanguinis hanstorem crudis, stupidumque Dra-
conem.*

Tunc & Paphlagonium muria alliata peribit:
Et Deus ingentem fartoibus addet honorem:
Si modo non populo farcimina vendere ma-
lant.

AG. Quid haec ad me attinent? age edoce, ut
sciam.

D.E. Ales quidem coriarium est hic Paphlago.
AG. Quid uncus rostro? **D.E.** idem: quia uncis unguibus

Aufert rapique. AG. sed quid draco? DE. manifestum id est.

Draco est oblongum quiddam: & farcimen iiii-
dem
Oblongum: at sanguibibus & potulus, & Dra-

*co est.
Dicit igitur à Dracone aquilam coriariam
Superatum iri: nisi se inescari sinat.*

*AG. Oraculum quidem hoc ab blanditur mihi.
Sed hoc miror, qui ego possum praesse populo.*
D. F. N. "

*Involueres omnes, perturba omnia,
Quidam simula apud plebem, blandiendo ei.*

Σχόλια. Ηνιγμάδος.] μή αἰνίγματος λεπεργμάδος.
ἐκ αὐτόθεν φανερὸν ἔχων τὸ νοεῖν. Τοῦ ἡ παρόστην οἱ γρη-
σμοὶ λοξῶς ἐκφέρονται ἵστος Ἀπόλλωνος. ἀλλας μή αἰ-
νίγματος, ἀλλὰ μὴν λέγων, ἀλλαζόμενη δηλῶν. Αλλα σπό-
ταν μάρτυρι.] αὐτούρχητος τὸ χρησμοῦ. ὄρφας ὅτι ἐμπε-
πληγμάδος τοῖς λόγοις. ασάφειαν γῆ καὶ ἐρμηνείαν ἐρ-
γάζεται. **Βυργίετος.**] Τὸν Κλέωνα λέγει εἰς τολλάκις γῆ
τροφειρήκαμψι, ὅτι σφραγίδα λειτεῖ τὸν Κλέωνα. σινέθηκε ἡ πεν-
λέξιν, διποτὸν βύρσης καὶ τὸ αἴστη. ἀμαζώπειον βυργίδει τὸν
κωμωδῶν τὸν Κλέωνα καὶ ὡς ικλέπτην καὶ ἀρπαγα τῷ πο-
νῶν ἀρπακτικὸν γάρ δεῖ τὸ ζῶν οὐ δεῖτος. τὸ δὲ ἀγκυλο-
χεῖταις, ὅπιθετον τὸ αἴστη οὐ δηπικαμψεῖς Ταῖς χηλαῖς ἔχων.
ὅπις ἡ Κλέωνος, Ταῖς χηραῖς ἀγκύλαις ἔχων τορὸς τὸν ικλέ-
πτην, καὶ ὀρπάζειν. μὴ δὲ τοῦ αἴτητον ἀπέκασσε. Γαμ-
φιλῆστος.] σταγόστος. δράκοντες τὸν ἀλλαῖτα. κοάλεμον τὸν
κωλύοντας καὶ παύοντας παντα. ὅτι καὶ αὐτοῖς ἕμελλε παύ-
σειν τὸν Κλέωνα. **Κοάλεμον.**] τὸν Αἰγαράκετον ὑπάρχειν.
τοῦ οὐαὶ αὐτοῖς καὶ μάτιον ποιοῦσας κοάλεμον εἶπεν.

B I S E T V S. Κολαφεμον] Εὐσαΐθιος. ἐκ τα' λα

τὸν τολμανὸν καθέργει ἡ αἰλυ, η ταλαιπνη. οὐδενὶ μὲν εἰς, οὐ μεί-
τακος. οὐδὲν κλιπτικὴ μὲν εἰς, οὐ κατὰ συγκοινωνὴν μὲν εἰς. Καὶ τὸν τολμέ-
ματος, οὐδὲν τὸν ικαριδία, κοσκίλεμος, πήγοις εἰς τῷ κοῖτῃ,
ητοι νοεῖν καὶ λάμπενος, τουτέστιν εὐηγέρτης.

Σχόλια. Αιματοπτώμ.] καὶ τὸ οἰκεῖός ὅτι τὸ δρά-
κοντος αἱματοποτεῖ γῆ τὸ ζῶον. Καὶ διὰ τὸ αὐλανθόπαλον.
ταὶ γένετερα καὶ ταὶ αὐλανθότες μὲν αἱματος καὶ φιμε-
λῆς οὐδὲ αὐλανθίτων φυρώσιν εἰς αὐλανθόπαλαι, αἱματοσύ-
πλων οὐδὲ τὸν αἵμα καταναλίσκονται, καὶ ώστε περ ἐκροφοῦνται.
Σκοροδάλμη.] οὐ τικεῖται τὸ σκορόδινον καὶ τὸ αἴλμην, τὸ
μὲν τὸ αἴλμην τείμα τῷ σκορόδῳ αν. εὗται δὲ ερμύτης. εἴ-
τε οὐ Παφλαγόνων, εἴτε τὸν Κλέωνα, ἐπειδὴ Παφλαγῶν
ιδι. Βυργίετος.] ἀμφιβολως εἶχεν εἰκαστα τοῦ πολιορκίου.
Δύο οὖν αἵτια εἰς ταῦθεν συχνά λαμβανόμενα αἱματοβολίαν
ἐργάζονται. οὕτω τε καὶ τοῦ πολιορκίου οὐδὲ τὸ αἱρπάζεν.
Εἴθι αἱματοσύπλωμα.] παρότιν εἰσιθασι τοὺς αὐλανθότες
μὲν αἱματος φυράν. Αἴτε μὴ θαλαφθῆναι καταπλαγῇ ταῖς
λοιδοσείδιαις, τατέτειν εἴτε μὲν εἴχει μὴ οὐ συδραγώνηση λοι-
δορύθρησις, αὐλανθά πάτηται απατηθῆναι ταῖς λοιδοσείδιαις Κλέωνος, οὐκαὶ λαβεῖ θαπεύει. Τραχεῖται πα-
λεῖ μὲν